

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 9

Indiciile speranței

Uneori, atunci când treci prin momente dificile în viața ta te-ai întrebat dacă într-adevăr mâine soarele va mai răsări peste tine. Există momente în viață, când nu mai vezi nici o ieșire, când din punct de vedere uman totul este pierdut, totul este terminat, un cancer în fază terminală sau un copil în pragul morții. Ce poți să faci? Mai există oare speranță în aceste momente? Până acuma am văzut aici că durerea și suferința poate ajunge chiar și la copiii cei mai credincioși ai lui Dumnezeu, cum a fost Iov. Atunci se naște întrebarea: dacă îl iubești pe Dumnezeu, umbli în căile Lui și în schimb suferi ca unul care nu știe nimic de Dumnezeu, care este avantajul de a umbla în căile lui Dumnezeu dacă până la urma vom avea de suferit de o formă sau alta. Iar răspunsul fără îndoială este: există un avantaj! Un mare avantaj, dacă putem spune așa, iar acest avantaj este speranța pentru cei care nu se tem de Dumnezeu suferă fără a avea vreo speranță iar durerea în cele din urmă ajunge să îi distrugă. Dar cei ce se tem de Domnul știu că mâine este o altă zi, iar soarele va străluci din nou. Te rog să observi, spun că cei ce se ÎNCRED în Domnul, și nu spun AȘTEPTA. În această săptămână vom vorbi despre speranță.

Dar să ne întoarcem la Iov. Servul lui Dumnezeu trecea prin cele mai dificile momente ale vieții sale, copiii lui au murit, casele lor incendiate, vitele au dispărut, s-a îmbolnăvit grav, plin de mizerie din cap până-n picioare, până și prietenii săi suferă când îl văd iar ei rămân tăcuți lângă el timp de șapte zile. Ce bine ar fi fost dacă ei ar fi plecat după această săptămână, ar fi fost de mai mare ajutor pentru Iov, pentru că am spus și în alte ocazii că cel mai bun ajutor care îl poate da cineva cuiva care trece prin valea suferinței este mai bine să rămână tăcut și să arate solidaritate decât să vorbească mult și fără rost. Dar nu a fost așa cu Iov, când prietenii lui au început să-și deschidă gura în loc ca Iov să fie mângâiat, durerea s-a adâncit.

Ei au început să spună o mulțime de lucruri nefondate. Fără îndoială că între aceste multe cuvinte au spus și unele adevăruri, dar din păcate până și adevărurile spuse în moment nepotrivit își pierd puterea și importanța. Acești prieteni spuneau că îl apară pe Dumnezeu, motivul suferinței lui Iov era un rezultat al faptului că era un păcătos, deoarece, în opinia prietenilor săi, copiii buni ai lui Dumnezeu niciodată nu suferă. Știi, la un moment dat Iov a ajuns să se îndoiască sau cel puțin se întreba ce a făcut ca să sufere așa. Cu toate că această chestiune a izvorât în inima sa, totuși în nici un moment Iov nu ajunsă să creadă că Dumnezeu nu-l iubea, și auzind comentariile prietenilor lui el știa că ei denaturează caracterul lui Dumnezeu, mai ales că Iov în nici un moment nu a încercat să spună că Dumnezeu era nedrept față de el. Astfel că el se apăra și îl apăra și pe Dumnezeu. În capitolul 13 Iov prezintă această apărare. Iată ce scrie în Iov 13,4-7:

⁴*Căci voi sunteți niște făuritori de minciuni, sunteți cu toții niște doctori de nimic.*

⁵*O, de ați fi tăcut, ce înțelepciune ați fi arătat!*

⁶Acum, ascultați, vă rog, apărarea mea, și luați aminte la răspunsul buzelor mele!

⁷Vreți să vorbiți lucruri nedrepte din dragoste pentru Dumnezeu? Și să spuneți minciuni, ca să-L apărați?

Iată ce au spus Iov prietenilor săi. Se naște întrebarea, despre ce neadevăruri Iov vorbește aici? Despre faptul că suferința vine numai la păcătoși, mai ales că nu este așa, este fals. Noi trăim într-o lume de nedreptate și durere, trăim într-o lume desfigurată de diavol și suferința nu este întotdeauna rezultatul păcatului persoanei însuși, deoarece și cei nevinovați suferă, de asemenea și oamenii sfinți ai lui Dumnezeu ca Iov, de asemenea suferă. Dar sunt oameni care, fără a-L cunoaște pe Dumnezeu, fără să înțeleagă pe Dumnezeu vorbesc o mulțime de lucruri ca și cum ar ști gândul Domnului. De aceea Iov le spune că mai bine ar tăcea. O prietene, tăcerea este înțelepciune chiar și în gura proștilor, nimeni nu are nimic de pierdut dacă rămâne tăcut, pentru că de multe ori se comit teribile greșeli pentru că se vorbește la timpul nepotrivit, și de o formă inadecvată.

Vom merge la a doua parte a acestui studiu. Iov trece prin cele mai dificile ale vieții sale. Prietenii lui în loc de a-l ajuta îl afundă în dezastru și mai mult cu observațiile lor lipsite de iubire. Iov părea terminat, la sfârșitul puterilor și la limita dezastrului total. Oare cum reacționează omul în aceste circumstanțe, ce face atunci când crede că totul este fără soluție? Din păcate în vârtejul gândurilor desperate apar chiar idei de sinucidere crezând că numai moartea este soluția care mai rămâne. Cu siguranță că și Iov a reacționat la fel, iar în vreun moment i-a trecut prin cap și ideea aceasta dar totuși iată ce spune el în Iov 13.13-15:

¹³Tăceți, lăsați-mă, vreau să vorbesc! Întâmplă-mi-se ce mi s-ar întâmpla.

¹⁴Îmi voi lua carnea în dinți, și îmi voi pune viața în joc.

¹⁵Da, mă va ucide: n-am nimic de nădăjduit; dar îmi voi apăra purtarea în fața Lui.”

Ce extraordinară încredere în Dumnezeu. Acuma spune-mi ce motiv avea în acel moment de durere și suferința ca să aibă încredere în Dumnezeu? Situația prin care trecea nu era teribilă pentru el? Sigur că da! Credința nu este încredere în Dumnezeu numai când totul îți merge bine. Când totul îți merge bine și tu crezi în Dumnezeu ce tip de credință demonstrezi? Tu practic nu faci altceva decât să arăți încredere în ceea ce vezi. Dar credința în Dumnezeu se demonstrează când lucrurile îți merg rău, când lucrurile nu îți merg așa după cum te aștepti, dar în ciuda acestui fapt tu continui să spui "Doamne eu nu înțeleg nimic, nu înțeleg de ce mi se întâmplă aceasta problemă dar eu mă încred în tine." În Evrei găsim o prezentare minunată a oamenilor credinței din istoria biblică. Aici găsim oameni și femei, exemple de persoane care au manifestat credință în Dumnezeu. Iată cum se termină acest capitol. Evrei 11,36-39:

³⁶Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare;

³⁷au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu feleștrăul, chinuți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prizonieri, munciți, -

³⁸ei, de care lumea nu era vrednică - au rătăcit prin pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.

³⁹Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit;”

Aceste persoane au fost oamenii credinței, oameni care s-au încrezut în Dumnezeu, dar fără îndoială aceștia nu au primit ce li s-a promis. Înțelegi acuma ce înseamnă să îi fii credincios lui Dumnezeu? Ce înseamnă să ai credință? Este a te încrede nu datorită circumstanțelor ci în

ciuda circumstanțelor. Adesea acestea pot fi împotrivoare, întunecate, dureroase, dar continui să te încrezi în Dumnezeu. În aceste condiții Iov a spus: " Chiar dacă Dumnezeu mă va trimite la odihnă eu tot mă voi încrede în El." Cu alte cuvinte, indiferent ce se va întâmpla eu voi continua să mă încred în El. Deși nu înțeleg ce mi se întâmplă și chiar dacă voi muri... Pentru Iov moartea nu era sfârșitul tuturor lucrurilor, iar aceasta o vom vedea în următoarea parte a studiului. Interesant de observat că nu putem să spunem că sufletul lui Iov după moarte ar fi trăit, nu, nu se referă la aceasta, ci faptul că pentru un creștin moartea nu este sfârșitul tuturor lucrurilor pentru că îl aștepta învierea.

Trecem la partea a treia a acestui studiu. Iov 13,16:

"¹⁶Chiar și lucrul acesta poate sluji la scăparea mea, căci un nelegiuit nu îndrăznește să vină înaintea Lui"

Pentru a înțelege ceea ce spune Iov aici trebuie să ne amintim ceea ce Iov a spus în versetul 15 unde spunea că, chiar dacă Domnul îl va omora el va continua să Îi rămână credincios. Vrea să spună că moartea pentru Iov nu era o tragedie. El nu era preocupat pentru a-și salva această scurtă viață pe care o trăim cu toții pe pământ. Dacă Dumnezeu ar fi vrut ca Iov să moară, atunci el spune "dacă așa e mai bine, atunci să mor...". Această situație nu îi crea o problemă lui Iov, el știa că în final toate lucrurile lucrează în favoarea mântuirii sale. El știa că va învia și că va primi mântuirea, nu pentru că a fost un om bun, nu pentru că s-a încrezut în Dumnezeu în ciuda problemelor. Nu, mântuirea nu era recompensa pentru comportamentul său bun, ci el credea că totul se întâmpla pentru ca în final el să fie mântuit, pentru că el știa că mântuirea vine de la Dumnezeu. Oare nu aducea el jertfe zilnic? Iov 1,5 spune:

"⁵Și, după ce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfințea pe fiii săi: se scula dis-de-diminează și aducea pentru fiecare din ei câte o ardere de tot. Căci zicea Iov: "Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor." Așa avea Iov obicei să facă."

După cum știi, în Vechiul Testament, se aducea jertfe pentru a aminti faptul că într-o zi Mielul lui Dumnezeu va veni pentru a salva pe toți oamenii. Iov credea în mântuirea prin credință, de aceea aducea jertfe zilnice și de aceea se încredea că, chiar dacă va trebui să moară se va ridica victorios în ziua învierii pentru a primi coroana vieții veșnice. O prietene, moartea de care avem parte cu toții nu este marea noastră problemă, problema noastră este lipsa credinței în Dumnezeu. În ciuda faptului că moartea îți bate la ușă, ai credință în El, nu numai pentru că El poate să facă o minune scoțându-te din ghearele morții, nu numai pentru atât, încrede-te în El pentru că El ți-a promis că nu ți se va întâmpla nimic care să nu fie în folosul tău. Și dacă moartea va veni în viața mea, care este problema? Când Isus va veni pe norii cerului eu voi învia! Învierea nu este o poveste cu zâne, ci este ceva concret și real, acest fapt este confirmat de Pavel în 1 Corinteni 15,16-20:

"¹⁶Căci, dacă nu învie morții, nici Hristos n-a înviat.

¹⁷Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre,

¹⁸și prin urmare și cei ce au adormit în Hristos, sunt pierduți.

¹⁹Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii!

²⁰Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți."

Această făgăduință a învierii este cel mai frumos lucru pe care omul îl poate primi, este pentru toți copiii lui Dumnezeu care se încred în El. Pe de altă parte Iov mai spune în versetul 20 că Dumnezeu nu poate accepta pe cei răi înaintea Lui. Învierea este pentru cei drepti, dar cei răi nu pot sta în picioare în fața lui Dumnezeu. Dar cine este cel rău? Este cel care nu se încrede în Dumnezeu! Poate fi în biserică dar nu se încrede în Dumnezeu, sau se încrede în El numai când lucrurile merg bine. Dar când vine suferința și problemele, atunci credința lui dispare. El crede atunci că Dumnezeu îl pedepsește, că îl abandonează, că a uitat de el. Dar nu este așa. Dumnezeu niciodată nu ți-a promis că vei fi lipsit de probleme în această lume, dar ți-a promis că va fi alături de tine și te va ajuta să înfrunți grelele dificultăți ce vor veni.

Vom trece la partea a patra a studiului. Aici vom vedea că făgăduința mântuirii care alimenta sufletul lui Iov exista încă dinainte de crearea pământului. Păcatul nu l-a surprins pe Dumnezeu. Iov știa acest lucru și de aceea el se încredea în El în ciuda circumstanțelor împotrivoare. Iată ce scrie în Hristos lumina lumii p 180-181 (ed. sp.):

"Lumea a fost încredințată lui Hristos iar prin el a venit toată binecuvântarea lui Dumnezeu asupra ființelor căzute. Hristos era mântuitor atât înainte act și după întrupare. La apariția păcatului deja exista un Salvator".

Se naște întrebarea: dacă Dumnezeu a anticipat apariția păcatului de ce l-a mai creat pe om? Noi nu putem să înțelegem pe Dumnezeu, dar trebuie să înțelegem că Dumnezeu nu face ceva numai dacă îi va ieși bine. Un Dumnezeu perfect împărtășește din viața sa pur și simplu din dragoste iar ființa umană a fost creată pentru a primi și oferi dragoste. Din dragoste a primit libertatea de a alege ca cel mai frumos dar ce putea primi. Toți suntem liberi de a iubi pe Dumnezeu, dar de asemenea suntem liberi de a-L respinge. Ființa umană a folosit rău acest dar aducând în lume durere asupra sa ca și rezultat al neascultării. Dar pentru Dumnezeu acest fapt nu a reprezentat un impediment ca să ofere mai departe dragostea Sa și de a-și oferi viața Sa ființei umane. Eu pot pot mărturisi că în ciuda problemelor și dificultăților care pot veni în viață eu îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-a creat și sunt viu, în fiecare dimineață când mă trezesc ridic mâinile spre cer mulțumind lui Dumnezeu că sunt viu, că mi-a dat viață. Există probleme? Da sigur că există! Dar viața este mai importantă decât toate acestea! Atunci când păcatul a apărut Dumnezeu deja avea pregătit un plan de salvare pentru a intra în acțiune. Iată ce spune Pavel în Efeseni 1,4:

"⁴În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui,"

Încă din veșnicii exista un plan pentru ca în prezența Sa noi să fim curățiți și prezentați curăți înaintea lui Dumnezeu, iar Petru completează acest gând în 1 Petru 1:18-20

"¹⁸căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri,

¹⁹ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.

²⁰El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi,"

Ce minunat, Dumnezeu niciodată nu ne-a lăsat singuri, El avea pregătit un plan pentru noi încă dinainte de crearea lumii.

Ajungem la sfârșitul studiului unde vom studia despre simbolurile speranței. În Gen 3,15 primul:

"¹⁵Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul."

Aici vedem ceea ce Dumnezeu îi spune șarpelui care este simbolul Satanei, iar aici găsim primul simbol care ne spune că deja exista speranța de mântuire și salvare pentru ființele umane, pentru că Dumnezeu din sămânța femeii va ridica un Mântuitor care va înfrânge potrivnicul nostru Diavolul. Mai târziu, în istoria sacrificiului lui Isaac găsim o altă figură a Mântuitorului. Pentru Isaac nu exista altă alternativă, el trebuia să fie adus ca jertfă, dar în momentul crucial, apare în scenă un miel care simbolizează pe Isus și care moare în locul lui Isaac. În Levetic 17,11 găsim un alt simbol:

"¹¹Căci viața trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar, ca să slujească de ispășire pentru sufletele noastre, căci prin viața din el face sângele ispășire."

Deci ființa umană a păcătuit, merita să fie pedepsit, dar important de observat că niciodată nu a fost abandonat. Deja exista un plan de salvare pentru a restaura omul. În Ioan 1,29 găsim că Isus este Mielul lui Dumnezeu. Biblia este plină de simboluri ale planului de mântuire. Isus este Piatra, este făclia de foc care a luminat pe Israel în trecut. Isus era norul care proteja poporul Său. El era mana din deșert care alimenta poporul Său, el era apa din izvorul care a țâșnit din stâncă și care a potolit setea poporului Israel în pustie care murea datorită căldurii. Hristos este totul în viața ta.

O prietene, poate în acest moment treci prin momente dificile, suferi, ai pierdut pe cineva drag, cancerul a intrat în viața ta, ai pierdut tot ce aveai de la o zi la alta, afacerea ta s-a distrus, te-au trădat, ești rănit, sângerând, eu știu prin ce treci, dar trebuie să știi că nu ești singur, nu ești abandonat, Isus te iubește iar el a pregătit un plan pentru tine. Dacă Isus nu ar exista atunci te-ai putea lăsa în iureșul disperării pentru că nu exista nici o soluție. Dar nu este așa El există iar El este prietenul tău și chiar dacă tu nu crezi și nu poți vedea, Mâna puternică a lui Dumnezeu deja lucrează în viața ta. Crede numai nu te îndoii și vei vedea modul minunat cum lucrează în viața ta.

Dumnezeu să te ajute ca niciodată să nu îți pierzi credința!

Traducere si tehnoeditare: Gabriel Radu

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com